

ရှမ်း စာပေပြတိုက်

ပါဝင်သော

အလှဆုံးအမှာ

ငွေဆောင်ညချမ်း ကောင်းကင်သည် ကြည်လင်ပြာလဲ့နေ၏..
တလိမ့်လိမ့်တက်လာသော လှိုင်းခေါင်းဖြူတွေကြား ဘောကွင်း
ဖြင့် လှိုင်းစီးနေသည့် သူ၏ချစ်သူ သက်တံ့ ကြောင့် ညသည် ပိုမို
နက်ရှိုင်းစွာ တောက်ပလျက်ရှိ၏.. ပင်လယ်ကမ်းစပ်၌ လေတိုးသံ
များဖြင့် အတိုင်းအဆမရှိသော ဂီတဖြင့် အလှဆင် လေသည်။

အရိုင်းဆန်စွာ ပွင့်နေသော ပင်လယ်ပြင်တွင် အဖြူရောင် ဘီကီနီ
ဝတ်စုံ နှင့် သက်တံ့ က ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ကာ လရောင်
ခိုလှုံနေပုံ မှာ နှင်းပွင့်ပေါင်းများစွာ ပက်ဖျန်းထားသော ပဒုမ္မာ
ကြာဖြူတစ်ပွင့်လို့ လန်းဆန်း လတ်ဆတ်နေသည်။

လူသူ ကင်းရှင်းသည့်မို့ သက်တံ့
လွတ်လပ်စွာဖြင့် ကမ်းစပ်သို့
တက်လာသည်.. မိန်းမပျို
တစ်ယောက်၏ ပကတိ အလှ
တရားနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့်
ဝါဖောမင့်(စ်)ထဲတွင် သူ
ရင်ခုန်သံတွေ တရှိရှိ လောင်
ကျမ်းသည်။

သူ ဝန်ခံချင်ပါသည်။ ချစ်သူဆိုသော်လည်း
ပထမဦးဆုံး တွေ့မြင်ခွင့်ဖြစ်၍ သူ့ရင်ခွင်
တစ်ခုလုံး ရုန်းရင်းဆံခတ်နိုင်လှသည်။

အသံတွေ တုန်နေသည်ကို သူ့ဘာသာသူ
သတိထားမိ၏။ သူ့ရင်ခွင် မပွင့်တစ်ပွင့်ပြီးရင်း
သဘက်ကို ပတ်လိုက်သည်။ ကမ္ဘာလောက တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ
ကျသွားသလို သူ့ခံစားလိုက်ရသည်။ လှိုင်းရိုက်သံ။ အုန်းပင်များ
ကြား လေတိုးသံ။ ပင်လယ်မှ သက်ပြင်းချသံများကြား။

သတိလက်လွတ်
ကျေကျချင်နေ
သော ချစ်ခြင်း
တရားတွေကို
သူ မနားတမ်း
ကောက်သိမ်းနေ
ရသည်။

ရေကန်ဖြင့် ရေစီးကမ်းပြို လိုက်နေသည့် သူ့မျက်နှာ
ကို သူ့ရင်ခွင် သတိထားမိသွားမှာ သေမလောက်
ရှက်နေ၍ သူ့ရင်ခွင် ခြုံမည့် သဘက်ကို ကမန်းက
တန်းပင် သူ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ယူ
တစ်ယောက်တည်း
ကမ်းစပ်မှာ လမ်းလျှောက်
ရတာ ပျင်းနေပြီလား။

မပျင်း
ပါဘူး။ သူ့ရင်ခွင်
အအေးမိမှာ စိုးလို့
ပါ။

ဟုန်း...
ငါနော်... ငါနော်...
ဂလု...

ကမ်းစပ်မှ တက်ပြီး ရေချိုး အဝတ်အစားလဲကာ
 ဟိုတယ်သို့ နှစ်ဦးသား ဦးတည်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့စုံတွဲ
 ဟိုတယ်ကို စဝင်ကတည်းက ပုရိသများ၏ လည်ပင်း
 တွေ ရှည်ထွက်ကာ မျက်လုံးများက သက်သ် ဆီတွင်
 စူးနှစ်စွာ ခိုဝင်နေကြ၏။

မင်္ဂလာ
 ဝါဆရာ... ဘာများ
 သုံးဆောင်ချင်ပါ
 သလဲ ခင်ဗျာ..

အောက်ခံအသားကင် ဘောင်းဘီတိုပေါ်တွင် မှန်အာအဖြူ
 ထပ်ဆင့်ထားသော သက်သ် ၏ ဒီဇိုင်းက မြင်သူတိုင်း ငါးပါး
 သီလ ကျိုးလောက်သည်.. ရွှေအိုရောင်ဆံပင်များ ပခုံးသား
 ဖြူနုနုပေါ် အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက် ဝဲကျနေပုံကို ကြည့်
 ရင်း သူ သဝန်တိုလာသည်။

စားပွဲထိုး နေရာချပေး၏.. ဘာမှာမလဲ ဆိုသော
 သဘောနှင့်.. သူ့ကို မျက်လုံးလှန့်ကြည့်သည်..
 ရှိန်ဝိန် တစ်လုံး... ဝက်ပေါင်ခြောက်.. ပုစွန်အစိမ်း
 သုပ်.. ငါးပေါင်းအပြင်.. မပါမဖြစ် ကန်စွန်းရွက်
 ကြော် တစ်ပွဲ မှာဖြစ်သည်။

သက်တံ့ က ရှိပိန်နီ
နည်းနည်း အစား
များများဖြင့် ပင်လယ်
ကို အပေါ်စီးမှ ကြည့်
ကာ အရသာခံသည်။
သူက ရှိပိန်နီများ
များ အမြည်းနည်း
နည်းနှင့် သက်တံ့ကို
နီဘေးမှ ကြည့်ကာ
အရသာ ခံသည်။

ညလေ တဖြည်းဖြည်းတွင် သက်တံ့ ၏ ရွှေအိုရောင် ဆံပင်များ ဝဲလွင့်နေသလို သူဝတ်ထားသော
အောက်ခွံ အင်္ကျီဖြူမှာလည်း လေ၌ တဖျက်ဖျက် လှေ့နေ၏... လေကြောင့် လှစ်ဟာသွားသော
သက်တံ့ ၏ ပေါင်တံဖွေးဖွေးလေးကို လရောင်နှင့် လှေ့လျက် သူ မော်ဖူးခွင့် ရသည်။

သူက ပင်လယ် နံ့ညံ့ချမ်း
ကို အရသာခံနေတာလား
ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ကိုကြည့်
ပြီး အရသာခံနေတာ
လား...

ပွင့်လင်းလွတ်လပ်သည့် သက်တံ့ စကားကြောင့် သူ့ဘာမှမပြောဘဲ
ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး ရယ်သောအခါ သက်တံ့ကလည်း လိုက်ရယ်သည်။
သက်တံ့ ၏ ရယ်သံလွင်လွင်လေးသည် သူ့ရင်ထဲ၌ မွှေးမြဲနေ၏ ။

တစ်ဖက် တီးဝိုင်းမှ တယောသံ ငြိမ့်ငြိမ့်လေး လွင့်ပျံ့
လာသည်.. သူ့ နာရီကို ကြည့်တော့ည (၁၁) နာရီ
ထိုးခါနီးပြီး.. အို အချိန်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်သလဲ..
ထကြရအောင် ဆိုသော သဘောနှင့် သူ သင်္ကဏ် ကို
ကြည့်သောအခါ ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။

တာဝန်ကျသော စားပွဲထိုးကို ရွှေ့ပြောင်းပြီး
ဘောက်စုပေးဖြစ်သည်.. ဟိုတယ်မှ
ထွက်တော့ အုန်းပင်တန်းကို ဖြတ်ရင်း
သူ မေးမိသည်။

အမေးစကားတွင် သူ့ဆန္ဒ ပါနေမှန်းသိ၍ သင်္ကဏ်
ခေါင်းညှိတ်ရင်းဖြစ်သည်.. သူတို့ နှစ်ဦး ကြယ်ရောင်
လရောင်များ၏ အလင်းကို ဝတ်ဆင်ရင်း ကမ်းစပ်
သို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏.. ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာသော သံ
သောင့်ပြင်တွင် ဘယ်ကဘယ်လို ပေါ်လာမှန်း မသိ
သည့် အနီရောင် ကဏန်းလေးများ ပြေးလွှားနေ၏ ။

သင်္ကဏ်..
ကမ်းစပ်မှာ လမ်း
ညွှောက်ချင်သေး
လား..

ယု
သဘော
လေ..

သူ ပြေးလိုက်သည့် အခါ
အလျှိုလျှို တွင်းအောင်း
သွားကြသည်.. တစ်ကောင်
မှ မမိ.. သည်တော့
နည်းမျှဟာ တစ်မျိုး
သုံးရသည်။

ပြေးလွှားနေသော ကဏန်း
မှားအား သက်တံ့ က ပြေး
လိုက်ရင်း သံနဲ့ ပက်ဖုံးသည်..
သံနှင့် ပိနေသော ကဏန်းကို
သူက လက်နှင့် ဆက်ခန့်ဖမ်း
တော့ ကဏန်းလေး ခြေကားယား
လက်ကားယားနှင့် ပါလာသည်။

ဒီမှာ
ကြည့်စမ်း သက်တံ့
ကဏန်းလေးတွေက မလွှဲ
ဘူးလား...

ဟုတ်တယ်
နော်.. ချစ်စရာလေး
တွေ..

